

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

331.836

Szerző

Cím A népszálló.

Hely

Idő

" 1913 "

Személy

Forrás:

Pesti tükör

Helyszám

Bp-

1913 III/14.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A népszálló

Az első év tapasztalásai

Tágas tremben, ahol a földet nem borítja puha, vastag perzsa szőnyeg és ahol ugyancsak nincs a falakon márványburkolat, aranyos tükör, avagy drága képek, egy sereg ember, ha nem is frakkban vagy smokkingban, de a munkának kopott dresszéban, sőt a munkátalanságnak inséges öltönyében délutáni teáját fogyasztja. Öt órai tea — a Népszállóban. A szálló kapuja megnyitott és azok, akik elfáradtak a munkában, vagy eltikkadtak a dolgoztalanságban most pihennek, leöntve torkukon egy-egy korty italt. Most mult el a Népszálló fennállásának első esztendeje. A tervek, amelyek szerint e menedékhely szabályait megcsinálták, úgy látszik, beváltak. Tavaly március óta nem volt egyetlen nap sem, hogy ne lett volna elfoglalva a szállónak mind a 438 fülkéje. zsufolva van a hotel mindég és valamennyi este akadt elég ember, akit el kellett küldeni, mert nem tudtak nekik helyet adni. De nem is a napi vendégek számára emelték ezt az épületet: — Állandó lakók kellene nekünk! — mondja a szálló igazgatója — mert az intézmény első célja, hogy a főváros munkásságának fiatalágát megmentjük az ágyrajárás majd mindég végzetes következményeitől. Ez első sorban legényszálló, amelyben egyszerű lakóinkat a civilizált élet föltételeire, fürdőre, szappanra, rendre, együttérzésre akarjuk rászoktatni. A széles, tiszta, üvegezett folyosóról be lehet látni a földszinti termek-

Közp. nyomt. XX. cs. 81. sz.

pe. A dohányzóba, a társalgóba és a még üres ebédlőbe. A hallban, a pipázóban halk és udvarias hangon elnyult emberek diskurálnak. Fiatal és öreg férfiak és mindnek az arcába belevéste a keserű sors ezer szomorú és gonosz szarkalábát. Mind nyugodtak és udvariasak e börtönszerű szálloda ezer szabályu, szörnyű drillje alatt. Mindenütt furcsa óvintézkedések nyomai; az étteremben a paprikát, sőt tartó, színes kis agyagedények lánccal az asztalhoz erősítve és mindenütt — a kinos tisztaság ellenére — ott terjeng kiirthatatlanul a nyomor-
nak fojtó és savanyu szaga...

Megnéztük a hotel lakóinak lajstromát. Foglalkozás szerint így oszlanak meg a vendégek:

- 56% szakmunkás
- 13% magánhivatalnok
- 12% kereskedősegéd
- 11% főiskolai hallgató
- 4% szolga
- 3% nyugdíjas hivatalnok
- 1% napszámos.

A szervezett szakmunkásokkal van a legkevesebb baj; ők már egy másik igen hatalmas testületben tanulták meg a rendet és fegyelmezettséget. Sok galiba van a kereskedelmi alkalmazottakkal, magánhivatalnokokkal, meg azokkal a hajdan jó sorsban élő lecsuszott emberekkel, akik valamikor ezüsttel tanultak enni. Lakik itt négy volt katonatiszt is. A karrierjük még a kezdetén tört ketté, hadnagyok, főhadnagyok voltak, amikor — ki tudja mi okból? — kvietálniok kellett. A szállodának külön suszterje és fodrásza is van. Akadt valahol két kétségbeesett mestere ember, aki nem tudott odakünn a jólétben boldogulni és eljött dolgozni a szegénységnek. Egy rókaképű veres ember is felütötte itt

a tanyáját. Órásmesterséggel foglalkozik, bár lakótársainak nem igen kell órát reperáltatni.

De félezer ember tanyázik itt együtt, természetes tehát, hogy van közöttük akiről nem tudni honnan jött, mit keres. A Népszállóban lakik jelenleg: „Baron Von Skerhielm Aus dem Lande der Mitternachtssone“, az Athoshegyi szent köztársaság tagja. Téríteni jött ide távoli hazájából a — Népszállóba. Egy állásnélküli szerecsen artista is itt lakik Sokreola Alidán, akinek anyja Macharin, apja ismeretlen és aki Messethben, Perzsiában mohamedán hívőnek született és aki foglalkozására nézve kereskedelmi utazó... Hogy az Athos-hegyre került északi báró, a néger és ez a fajához oly nem illő foglalkozást űző perzsa, milyen különös és megmagyarázhatatlan uton kerültek ide: nem tudom. Nappal eltűnnek a város forgatagában és ha leszáll az est, lopva térnek meg apró, szegény fülkéjükbe.